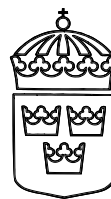

Regeringens skrivelse

2013/14:52

ILO:s rekommendation om nationellt socialt grundskydd

Skr.
2013/14:52

Regeringen överlämnar denna skrivelse till riksdagen.

Stockholm den 5 december 2013

Fredrik Reinfeldt

Ulf Kristersson
(Socialdepartementet)

Skrivelsens huvudsakliga innehåll

Genom skrivelsen informeras riksdagen om en rekommendation om nationellt socialt grundskydd, som antogs i juni 2012 av Internationella arbetskonferensen.

Innehållsförteckning

1	Ärendet och dess beredning	3
2	Allmänt om ILO och Sveriges förhållande till ILO	3
3	Rekommendationen om nationellt socialt grundskydd	4
3.1	Bakgrund	4
3.2	Rekommendationens huvudsakliga innehåll	5
3.2.1	Allmänt om rekommendationen	5
3.2.2	Syfte och grundläggande principer	6
3.2.3	Det nationella sociala grundskyddet	7
3.2.4	Utvidgning av det nationella grundskyddet	9
3.2.5	Uppföljning	9
3.3	Regeringens överväganden	10
Bilaga	13
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 december 2013 ...		26

Internationella arbetskonferensens hundraförsta möte, som ägde rum i Genève mellan den 30 maj och 13 juni 2012, antog den 14 juni 2012 en rekommendation om nationellt grundläggande grundskydd (på engelska *recommendation concerning National Floors of Social Protection*, på franska *Recommendation concernant les socles nationaux de protection sociale*). Rekommendationen antogs med 453 röster för, ingen emot och en nedlagd röst. Av de svenska ombuden röstade regerings-, arbetstagar- och arbetsgivarrepresentanterna för rekommendationen.

Rekommendationen på engelska och svenska återges i *bilagan*.

Rekommendationen har enligt bestämmelserna i ILO-konventionen (nr 144) om samråd på trepartsbasis för att främja ILO:s normer remitterats till ILO-kommittén, som i sin tur inhämtat yttranden från berörda myndigheter och organisationer. ILO-kommitténs yttrande och en fullständig sammanställning av remissyttrandena finns i ILO-kommitténs diarium (dnr 16/2012).

2 Allmänt om ILO och Sveriges förhållande till ILO

Internationella arbetsorganisationen (ILO) är FN:s fackorgan för sysselsättnings- och arbetslivsfrågor. Genom sin anslutning till Nationernas förbund 1920 inträdde Sverige som medlem av ILO. Organisationen har för närvarande 185 medlemsländer.

ILO leds av en verkställande styrelse, som sammanträder tre gånger per år och är trepartiskt sammansatt med företrädare för regeringar, arbetsgivare och arbetstigare. Ledamöterna väljs för en treårig mandatperiod. För perioden juni 2008–juni 2011 innehade Sverige en suppleantplats för regeringssidan i styrelsen. Bland de nordiska länderna invaldes Danmark i juni 2011 på ordinarie plats i styrelsen för innevarande treårsperiod.

ILO:s beslutande församling – Internationella arbetskonferensen – sammanträder i regel en gång per år. Som ett resultat av de diskussioner som förs under arbetskonferensen kan konferensen med stöd av ILO:s stadga anta konventioner eller rekommendationer. Arbetskonferensen kan även anta resolutioner och deklamationer.

En konvention är avsedd att ratificeras av organisationens medlemmar och blir därmed juridiskt bindande. En rekommendation kan tjäna som inspiration i samband med nationell lagstiftning, men saknar den juridiskt bindande karaktär som en ratificerad konvention har. Inte heller resolutioner eller deklamationer är juridiskt bindande.

Inom högst arton månader efter arbetskonferensens session är medlemsstaterna enligt artikel 19 i ILO:s stadga skyldiga att lägga fram för landets lagstiftande församling antagna konventioner och rekommendationer för lagstiftning eller andra åtgärder. Enligt stadgan innebär denna skyldighet i de fall det rör en konvention ett ställningstagande i

fråga om ratifikation. Medlemsstaterna har ingen formell skyldighet att till den lagstiftande församlingen kommunicera konferensbeslut i form av resolutioner eller deklARATIONER.

ILO har antagit 189 konventioner och drygt 200 rekommendationer men ungefär hälften av konventionerna är inte längre gällande. Åtta konventioner har identifierats som "kärnkonventioner" inom ILO och berör grundläggande principer och rättigheter i arbetslivet, t.ex. angående diskriminering i arbetslivet och avskaffande av barnarbete och tvångsarbete. Många av ILO:s konventioner berör rätten till social trygghet, t.ex. konvention (nr 102) om minimistandard för social trygghet, konvention (nr 118) om likställighet på socialförsäkringsområdet och konvention (nr 157) om migrantarbetares rättigheter. Sverige har ratificerat närmare hundra konventioner, däribland de åtta kärnkonventionerna och de grundläggande konventionerna på den sociala trygghetens område.

3 Rekommendationen om nationellt socialt grundskydd

3.1 Bakgrund

Rätten till social trygghet är en mänsklig rättighet. Detta följer bland annat av FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna och den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Globalt finns det en stor samsyn om att grundläggande social trygghet för människor är en nödvändighet för ekonomisk, social och politisk utveckling. Under de senaste decennierna har fattigdomen i världen minskat snabbare än under någon annan tidpunkt i världshistorien. Trots detta saknar i dag ca 80 procent av jordens befolkning grundläggande social trygghet. Grundläggande social trygghet är ett viktigt instrument för att hindra och minska fattigdom, ojämlikhet och socialt utanförskap. Dessutom utgör grundläggande social trygghet en stabilisator i kristider. Detta är i enlighet med den utveckling och de lärdomar som dragits globalt sedan den finansiella krisen 2007. Inom EU:s utvecklingssamarbete lyfter man fram och främjar arbetet med att införa sociala trygghetssystem i utvecklingsländer. EU-kommissionen presenterade i augusti 2012 ett meddelande (COM (2012) 446) med budskapet att social trygghet kan spela en avgörande roll i arbetet att minska fattigdom och människors sårbarhet, uppfylla FN:s millenniemål samt uppnå inkluderande och hållbar tillväxt. Den 15 oktober 2012 antog även EU:s utrikesministrar slutsatser om socialt skydd i EU:s utvecklingsarbete där stöd uttrycktes för ILO:s rekommendation om nationellt socialt grundskydd och kommissionens meddelande. Frågan om rätt till grundläggande social trygghet finns även närvarande i diskussionen om framtagande av den nya agendan för global utveckling efter 2015 som ska ersätta FN:s millenniemål.

Även om grundläggande social trygghet saknas i många länder så konstaterar ILO att social trygghet i någon form finns i samtliga medlems-

länder. I många länder har system för nationellt socialt grundskydd nyligen införts eller utvidgats. Exempel på länder som har rapporterat till ILO att de har infört sådana system är Brasilien, Indien, Kina, Mocambique och Sydafrika.

I Brasilien finns universell och icke-avgiftsfinansierad hälso- och sjukvård, riktade villkorade välfärdsprogram (Programa Bolsa Familia) till barnfamiljer med låga inkomster samt grundläggande pension (Benefício de Prestação Continuada) till äldre och funktionshindrade. Sysselsättningsprogram (Mahatma Gandhi National Rural Employment Guarantee Act) ger över 50 miljoner hushåll i Indien rätt till arbete i minst 100 dagar. För den fattigaste delen av den indiska befolkningen har man infört hälso- och sjukvårdprogram (Rashtriya Swasthya Bima Yojana) vilket omfattar 300 miljoner människor. De sociala trygghetssystemen har utvecklats kraftfullt de senaste åren i Kina. Landsbygdsbefolkningens utbyggda hälso- och sjukvård (New Cooperative Medical Scheme och Medical Assistance Scheme) är exempel på införande av nationella sociala grundskydd. I Mocambique har ett nationellt socialt grundskydd nyligen införts (Regulation for Social Security) som innehåller ekonomiskt stöd till bl.a. äldre och funktionshindrade, sjukvård, utbildning samt sysselsättningsåtgärder för kvinnor, funktionshindrade och personer som lever i fattigdom. I Sydafrika har det behovsprövade skattefinansierade barnbidraget (Child Support Scheme) minskat fattigdomen i landet.

3.2 Rekommendationens huvudsakliga innehåll

3.2.1 Allmänt om rekommendationen

Rekommendationen består av ingress och fem avsnitt, varav de senare består av 24 punkter.

I ingressen framhålls ett antal principer och ställningstaganden som ligger till grund för rekommendationen. Där anges bland annat att social trygghet är en mänsklig rättighet. Vid sidan av full sysselsättning är social trygghet, enligt rekommendationen, en ekonomisk och social nödvändighet för utveckling och framsteg. I sådana processer samverkar övergången till formellt arbete och inrättandet av hållbara sociala trygghetssystem. Social trygghet utgör ett viktigt verktyg för att förebygga och minska fattigdom, bristande jämlikhet och socialt utanförskap och för att främja lika rättigheter och möjligheter, oavsett kön och etnisk tillhörighet. Social trygghet är en investering i människor och ger dem möjligheter att kunna anpassa sig till ändrade ekonomiska förutsättningar och förändringar på arbetsmarknaden. Av ingressen framgår det att FN:s förklaring om mänskliga rättigheter, den internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter samt tillämpliga ILO-normer för social trygghet, främst ILO:s konvention (nr 102) om minimistandard för social trygghet, legat till grund för utformningen av rekommendationen.

Rekommendationens materiella innehåll kan delas upp i fyra huvuddelar: syfte och grundläggande principer, inrättandet av ett nationellt

3.2.2 Syfte och grundläggande principer

Med nationellt socialt grundskydd avses i rekommendationen nationellt utformade garantier om grundläggande social trygghet som ger ett skydd som syftar till att förhindra eller minska fattigdom, sårbarhet och social utanförskap (punkt 2).

Syftet med rekommendationen är att ge ILO:s medlemmar vägledning om hur de, inom ramen för sina nationella system, kan inrätta och upprätthålla ett nationellt socialt grundskydd (ibland illustrerat som den horisontella dimensionen av social trygghet¹) som innehåller ett antal garantier om grundläggande social trygghet för alla. För det andra ger rekommendationen vägledning om hur medlemsländerna kan införa ett nationellt socialt grundskydd i strategierna för att utöka den sociala tryggheten (ibland benämnd den vertikala dimensionen²) genom att gradvis säkerställa en allt högre grad av social trygghet för så många människor som möjligt. I praktiken kan detta bland annat innebära införandet av mer heltäckande sociala trygghetssystem för exempelvis arbetstagare där dessa ersätts för inkomstförluster när vissa risker materialiseras, som vid sjukdom eller föräldraskap.

Slutligen innehåller rekommendationen vägledning för hur medlemmarna kan följa upp införandet av det nationella sociala grundskyddet och strategierna för en utvidgning av den nationella sociala tryggheten.

Enligt rekommendationen är det staten som har huvudansvaret för att rekommendationen ska få verkan (punkt 3) och det nationella sociala grundskyddet ska finansieras med nationella resurser. I detta arbete bör medlemmarna överväga att använda en mängd olika metoder för att få fram de nödvändiga resurserna för att säkerställa ett nationellt socialt grundskydd som är finansiellt, skattemässigt och ekonomiskt hållbart. Rekommendationen nämner särskilt i fråga om genomförandet att medlemmarna bör ta ställning till om det i denna del finns behov av att införa åtgärder för att förhindra bedrägeri, skattefusk och att avgifter inte betalas. För medlemmar som inte har den ekonomiska och skattemässiga förmågan att införa de garantier som ingår i ett nationellt socialt grundskydd kan internationellt samarbete och stöd vara ett komplement till de egna insatserna.

Andra viktiga principer som medlemmarna enligt punkten 3 i rekommendationen bör tillämpa vid utformningen av ett nationellt socialt grundskydd är exempelvis:

- Att skyddet gäller för alla och envar och grundas på social solidaritet.
- Att rätten till förmåner fastställs i nationell lagstiftning.
- Att förmånerna är adekvata och förutsebara.

¹ <http://www.ilo.org/secsoc/areas-of-work/policy-development-and-applied-research/social-protection-floor/lang--en/index.htm>

² Ibid.

- Icke-diskriminering, jämställdhet och lyhördhet inför särskilda behov. Skr. 2013/14:52
- Social delaktighet, inbegripet personer inom den informella ekonomin.
- Respekt för rättigheter och värdighet för de personer som omfattas av garantierna om social trygghet.
- Progressivt genomförande, bland annat genom att ange mål och tidsramar.
- Solidarisk finansiering samtidigt som man försöker uppnå en optimal balans mellan ansvarsområden och intressen hos dem som finansierar och omfattas av de sociala trygghetssystemen.
- Övervägande av olika metoder och tillvägagångssätt, inbegripet mekanismer för finansiering och genomförande.
- Öppen, ansvarsfull och sund ekonomisk styrning och förvaltning.
- Finansiell, skattemässig och ekonomisk hållbarhet med vederbörlig hänsyn till social rättvisa och jämlikhet.
- Samstämmighet med social-, finans- och arbetsmarknadspolitik.
- Sammanhållning mellan institutioner som ansvarar för utförande av det sociala skyddet.
- Offentlig service av hög kvalitet som stärker utförandet av de sociala trygghetssystemen.
- Effektiva och tillgängliga klagomåls- och överklagandeförfaranden.
- Regelbunden övervakning av genomförandet och periodisk utvärdering.
- Fullständig respekt för kollektiva förhandlingar och föreningsfrihet för alla arbetstagare.
- Treparsamtal med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och samråd med andra relevanta organisationer som företräder de personer som berörs.

Innehållet i det inrättade nationella sociala grundskyddet ska, enligt ett särskilt avsnitt i rekommendationen, vara utformat på ett sätt som åtminstone säkerställer att alla behövande, under hela livsrytmen, har tillgång till nödvändig hälso- och sjukvård och till en grundläggande inkomstrygghet.

3.2.3 Det nationella sociala grundskyddet

I ett särskilt avsnitt (II) anger rekommendationen vad det nationella sociala grundskyddet ska innehålla.

Avsnittet innehåller rekommendationens portalbestämmelse (punkt 4).

”Medlemmarna bör, med beaktande av nationella förhållanden, så snart som möjligt inrätta och upprätthålla ett socialt grundskydd med garantier om grundläggande social trygghet. Garantierna bör åtminstone säkerställa att alla behövande, under hela livsrytmen, har tillgång till nödvändig hälso- och sjukvård och till en grundläggande inkomstrygghet som tillsammans tillförsäkrar en effektiv tillgång till de varor och tjänster som nationellt anges som nödvändiga.”

Enligt andra bestämmelser i avsnittet specificeras ett socialt grundskydd med garantier och grundläggande social trygghet som tillgång till nödvändig hälso- och sjukvård, inklusive mödravård, samt en grundläggande inkomsttrygghet för barn, personer i arbetsför ålder som är oförmögna att arbeta och till äldre. Rekommendationen bygger i dessa delar på principerna om att den grundläggande nivån ska vara utformad i enlighet med de nationella förutsättningarna och utvecklingsnivån. När medlemmarna fastställer garantierna ska de dock ta hänsyn till att personer som är i behov av hälso- och sjukvård inte bör utsättas för ytterligare svårigheter och ökad fattigdomsrisk på grund av själva kostnaderna för nödvändig hälso- och sjukvård. Enligt rekommendationen ska medlemmarna överväga kostnadsfri mödra- och barnavård för de mest utsatta (punkt 8.a). Vidare ska den grundläggande inkomsttryggheten vara utformad på ett sådant sätt att den ger möjligheter till ett värdigt liv (punkt 8.b). Medlemmarna bör överväga olika tillvägagångssätt för att införa den mest effektiva och välfungerande kombinationen av förmåner och system i nationellt hänseende när de ger sina garantier om grundläggande social trygghet. Rekommendationen lämnar dock stort utrymme för den exakta utformningen av garantierna. Medlemmarna bör dock enligt rekommendationen kombinera förebyggande, främjande och aktiva åtgärder. Förmånerna kan utgöras av förmåner till barn och familjer, förmåner vid sjukdom, hälso- och sjukvård, moderskapsförmåner, förmåner vid funktionsnedsättning, förmåner vid ålderdom, efterlevandeförmåner, förmåner vid arbetslöshet och sysselsättningsgarantier och förmåner vid arbetsskada samt andra kontantförmåner och in naturaförmåner. System som tillhandahåller sådana förmåner kan utgöras av allmänna förmånssystem, socialförsäkringssystem, system för ekonomiskt bistånd, system för negativ inkomstskatt och system för sysselsättning.

I enlighet med sina internationella förpliktelser bör medlemmarna tillförsäkra åtminstone alla bosatta och barn de garantier om grundläggande social trygghet som avses i rekommendationen. Detta i enlighet med vad som följer av nationella lagar och andra författningar (punkt 6).

Enligt rekommendationen bör nivåerna för garantierna om grundläggande social trygghet regelbundet ses över i ett öppet förfarande. Översynen bör ske inom ramen för trepartssamtal och i samråd med andra berörda organisationer. Dessutom bör de nationella garantierna fastställas i lag och så detaljerat som möjligt. Den enskilde bör ha tillgång till klagomåls- och överklagandeförfaranden. System som förstärker överensstämmelsen med nationella rättsliga ramar bör enligt rekommendationen finnas på plats.

3.2.4 Utvidgning av det nationella grundskyddet

Skr. 2013/14:52

Enligt rekommendationen (avsnitt III) bör medlemmarna utarbeta och genomföra nationella strategier för utvidgning av den sociala tryggheten efter det att ett nationellt social grundskydd etablerats i enlighet med de nationella målen.

Medlemmar som inte har några garantier om lägsta nivå för social trygghet bör i sina strategier givetvis prioritera införandet av sådana lägsta nivåer. Andra medlemmar som redan etablerat ett nationellt socialt grundskydd bör emellertid så snart som möjligt sträva efter att ge ett bättre skydd till så många som möjligt utifrån sin ekonomiska och skattemässiga förmåga. I denna del anger rekommendationen att medlemmarna gradvis ska bygga upp och upprätthålla heltäckande och tillräckliga sociala trygghetssystem.

När medlemmarna utarbetar och genomför nationella strategier för utvidgning av den sociala tryggheten bör de bland annat: ange mål som motsvarar de nationella prioriteringarna och identifiera och åtgärda brister i skyddet genom lämpliga och effektiva system. Vidare ska medlemmarna komplettera social trygghet med en aktiv arbetsmarknadspolitik och sprida kunskap om det sociala grundskyddet och utvidgningsstrategierna.

En grundläggande målsättning med strävan att skapa ett mer utvidgat och heltäckande trygghetssystem är att medlemmarna uppnår den omfattning och nivå på de sociala trygghetsförmånerna som anges i konventionen (nr 102) om minimistandard för social trygghet eller i andra ILO-konventioner och ILO-rekommendationer om social trygghet som innehåller mer långtgående standarder. De medlemmar som inte ratificerat tillämpliga ILO-konventioner bör göra det så snart de nationella förhållandena medger det.

3.2.5 Uppföljning

Enligt rekommendationen (avsnitt IV) bör medlemmarna följa upp införandet av det sociala grundskyddet och andra mål i strategierna för utvidgning av den nationella sociala tryggheten genom lämpliga nationellt angivna mekanismer, exempelvis genom trepartssamtal med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer samt genom att utbyta information, erfarenheter och kunskaper med varandra och Internationella arbetsbyrån angående strategier, riktlinjer och praxis på området. I detta arbete bör medlemmarna, enligt rekommendationen, regelbundet samla in, sammanställa, analysera och offentliggöra ett lämpligt urval uppgifter, statistik och indikatorer i fråga om social trygghet som är uppdelade, bl. a. på kön.

Regeringens bedömning: Rekommendation (nr 202) om nationellt socialt grundskydd föranleder inte några åtgärder.

ILO-kommittén: Rekommendation (nr 202) om nationellt socialt grundskydd har remitterats till ILO-kommittén, som i sin tur inhämtat yttranden från Arbetsgivarverket, Arbetsförmedlingen, Arbetsmiljöverket, Försäkringskassan, Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen, Migrationsverket, Pensionsmyndigheten, Sida, Socialstyrelsen, Sveriges Kommuner och Landsting, Landsorganisationen i Sverige, Svenskt Näringsliv, Sveriges Akademikers Centralorganisation och Tjänstemännens centralorganisation.

ILO-kommittén finner att rekommendationen inte föranleder några åtgärder i Sverige.

Remissinstanserna: Remissinstanserna framhåller att ILO:s rekommendation är värdefull och konstaterar samstämmigt att rekommendationen inte föranleder några åtgärder i Sverige.

Arbetsförmedlingen har noterat att vissa arbetsuppgifter inom ramen för utvidgningen av den sociala tryggheten, och uppföljningen av densamma, kan komma att uppdras åt Arbetsförmedlingen att ombesörja och följa upp.

I sak har *Försäkringskassan* inga synpunkter på rekommendationens bestämmelser. Utifrån Försäkringskassans verksamhetsområde uppfyller svensk lagstiftning de krav som ställs upp och Försäkringskassan anser att rekommendationen inte föranleder några åtgärder inom socialförsäkringsområdet från svensk sida.

För arbetslöshetsförsäkringens vidkommande ser inte *Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen* att ILO:s rekommendation om nationellt socialt grundskydd bör föranleda några särskilda åtgärder. Den svenska arbetslöshetsförsäkringens grundförsäkring uppfyller de krav som uppställs i ILO:s rekommendation vad gäller grundläggande inkomstrygghet vid arbetslöshet. Vad gäller nivåerna på ersättning i den svenska arbetslöshetsförsäkringen är detta en fråga av politisk karaktär och inte något för myndigheten att ta ställning till.

Pensionsmyndigheten konstaterar att det utifrån gällande regelverk inte föreligger hinder mot en ratifikation eller motsvarande av en eventuell rekommendation. Denna bedömning kvarstår även sedan rekommendationen numera har antagits av ILO.

Sida välkomnar rekommendationen och dess höga ambition ur ett rättighetsperspektiv. Utvecklingsforskning har visat att sociala trygghetssystem, rätt utformade, kan spela en mycket viktig roll i en fattigdomsminskningspolitik och också vara ett viktigt instrument för att minska inkomstklyftor. Sida anser att ILO spelar en viktig roll i den internationella diskussionen och arbetet kring sociala trygghetssystem. Sida betonar dock vikten av att sociala trygghetssystem måste införas med den landspecifika kontexten i beaktande. Här finns möjligen en motsägelse mellan skrivningar kring "beaktande av nationella förhållanden" och de "garantier" som nämns och som får anses som relativt styrande kring hur sociala trygghetssystemen bör utformas. Sammantaget ser Sida

rekommendationen som ett viktigt stöd för principen att etablera sociala trygghetssystem även i låginkomstländer, då dessa utgör en viktig faktor för fattigdomsminskning och kan utgöra ett grundskydd för särskilt utsatta grupper och vid katastrofer av olika slag.

Socialstyrelsen har inget att erinra mot förslagen i rekommendationen.

Arbetsmiljöverket bedömer inte att rekommendationen föranleder några åtgärder inom myndighetens område.

Migrationsverket bedömer utifrån myndighetens uppdrag att rekommendationen inte föranleder några åtgärder.

Arbetsgivarverket och *Sveriges Kommuner och Landsting* har avstått från att yttra sig.

LO framför att rekommendationen är ett viktigt steg framåt för att säkra minimiskydd på det sociala området. Sociala trygghetssystem är effektiva motmedel mot krisens effekter och som verktyg mot fattigdom. Allt fler debattörer har börjat föra fram att sociala trygghetssystem kan bidra till att upprätthålla efterfrågan och därigenom bidra till ekonomisk återhämtning. Ett viktigt karaktärsdrag för denna rekommendation är att den har både en vertikal och horisontell dimension. Det innebär att rekommendationen uppmanar länderna att bygga ut det sociala skyddsnetet på bredden till så många människor som möjligt och på höjden genom att successivt förbättra förmånerna som tillförsäkras människorna. *LO* menar att rekommendationen är konstruktiv och erbjuder medlemsländerna en konkret väg till hur de kan bygga ett nationellt socialt skyddssystem. Det sociala skyddet är alltid viktigt men i rådande kristider är det särskilt viktigt. *LO* vill också påpeka att omkring två tredjedelar av arbetskraften i världen i dag helt eller delvis saknar ett socialt grundskydd, vilket är oförsvarligt för alla länder som strävar efter en hållbar ekonomisk tillväxt och arbeten med bra villkor. *LO* välkomnar därför rekommendationen och är övertygade om att den kommer att bidra till en positiv förändring.

Saco välkomnar rekommendationen om nationellt socialt grundskydd, som ger tydliga riktlinjer till medlemsländerna om vilket skydd som bör finnas på nationell nivå. Särskilt viktigt är detta i tider av ekonomisk kris menar *Saco*.

Svenskt Näringsliv anser att rekommendationen inte föranleder några åtgärder för Sverige.

TCO stödjer fullt ut rekommendationens mål och intentioner. *TCO* menar att det är en utmärkt vägledning för medlemsländerna i arbetet mot fattigdom och som verktyg att bekämpa effekter under kristider. Rekommendationens uppföljning är viktig då grundläggande social trygghet som syftar till att förhindra eller minska fattigdom, sårbarhet och socialt utanförskap ännu saknas i många länder. Frågan är också aktuell inom EU:s medlemsländer som genomför en hård åtstramningspolitik utan en klar koppling till sina sociala åtaganden. *TCO* har nära följt framtagandet av rekommendationen och anser att resultatet av den processen är mycket gott.

Skälen för regeringens bedömning:

Rekommendationen om nationellt socialt grundskydd är betydelsefull då den ger vägledning om hur grundläggande social trygghet i första hand kan införas i de länder där ett sådant grundskydd saknas eller är bristfälligt. För de länder som redan har ett sådant grundskydd innebär

rekommendationen en uppmaning att sträva efter att skapa ett mer utvidgat och heltäckande trygghetssystem som först och främst når upp till de nivåer som anges i konventionen (nr 102) om minimistandard för social trygghet och i andra tillämpliga ILO-konventioner och rekommendationer om social trygghet som innehåller mer långtgående standarder. De medlemmar som inte ratificerat tillämpliga ILO-konventioner bör göra det så snart de nationella förhållandena medger det. Rekommendationen är utformad så att den är förenlig med övrig internationell rätt inom området för mänskliga rättigheter. Rätten till social trygghet är en mänsklig rättighet som behövs för ekonomisk och social utveckling, t.ex. enligt FN:s allmänna förklaring av de mänskliga rättigheterna från 1948. Rekommendationen har ett mervärde i att den innehåller konkret och specifik vägledning avseende sådana principer för upprättandet och utvecklandet av sociala trygghetssystem som bygger på ett dynamiskt rättighetsbaserat synsätt som i princip samtliga ILO:s medlemmar står bakom. Rekommendationen är välbalanserad och lämnar stort utrymme för medlemmarna att anpassa sina trygghetssystem enligt de nationella förutsättningarna genom att som första steg etablera ett grundskydd som sedan gradvis kan förbättras och bli mer heltäckande. Rekommendationen bygger på en hög grad av flexibilitet och varje land måste besluta om utformningen och genomförandet av det sociala grundskyddet i överensstämmelse med sina specifika förutsättningar såsom institutionella strukturer, administrativ kapacitet, ekonomiska möjligheter och politiska utgångspunkter. Rekommendationen bör främst få genomslagskraft i länder där social trygghet i många fall helt eller delvis saknas, men ger även värdefull vägledning för länder där sådana system redan etablerats. I allmänhet kan social trygghet spela en avgörande roll i arbetet med att hindra och minska fattigdom, ojämlikhet, socialt utanförskap och människors sårbarhet. Vidare kan social trygghet bidra till att uppfylla FN:s millenniemål och bidra till att uppnå inkluderande och hållbar tillväxt. Social trygghet är att se som en stabilisator i kristider. Rekommendationen kan därmed stödja en god social, ekonomisk och politisk utveckling i många länder. Det är positivt att rätten till social trygghet ses ur ett bredare och långsiktigt utvecklingsperspektiv.

Regeringen noterar att Sverige tillhör de länder som har ratificerat ILO:s konvention (nr 102) om minimistandard för social trygghet. Rekommendationen föranleder enligt regeringens mening inte heller av andra orsaker några åtgärder i Sverige och har inte några budgetära konsekvenser.

RECOMMENDATION (No 202) CONCERNING NATIONAL FLOORS OF SOCIAL PROTECTION

The General Conference of the International Labour Organization, Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its 101st Session on 30 May 2012, and

Reaffirming that the right to social security is a human right, and

Acknowledging that the right to social security is, along with promoting employment, an economic and social necessity for development and progress, and

Recognizing that social security is an important tool to prevent and reduce poverty, inequality, social exclusion and social insecurity, to promote equal opportunity and gender and racial equality, and to support the transition from informal to formal employment, and

Considering that social security is an investment in people that empowers them to adjust to changes in the economy and in the labour market, and that social security systems act as automatic social and economic stabilizers, help stimulate aggregate demand in times of crisis and beyond, and help support a transition to a more sustainable economy, and

Considering that the prioritization of policies aimed at sustainable long-term growth associated with social inclusion helps overcome extreme poverty and reduces social inequalities and

REKOMMENDATION (nr 202) OM NATIONELLT SOCIALT GRUNDSKYDD

Internationella arbetsorganisationens allmänna konferens, som har sammankallats till Genève av styrelsen för Internationella arbetsbyrån och samlats där den 30 maj 2012 till sitt 101:a möte,

bekräftar återigen att rätten till social trygghet är en mänsklig rättighet,

erkänner att rätten till social trygghet, vid sidan av främjande av sysselsättning, är en ekonomisk och social nödvändighet för utveckling och framsteg,

anser att social trygghet är ett viktigt verktyg för att förebygga och minska fattigdom, bristande jämlikhet, socialt utanförskap och social otrygghet, för att främja lika möjligheter, oavsett kön eller etnisk jämlikhet, och för att stödja övergången från informella till formella anställningar,

anser att social trygghet är en investering i människor som ger dem möjlighet att kunna anpassa sig till ändrade ekonomiska förutsättningar och förändringar på arbetsmarknaden, och att de sociala trygghetssystemen fungerar som automatiska sociala och ekonomiska stabilisatorer, bidrar till att stimulera den totala efterfrågan under och efter en kris och bidrar till att stödja övergången till en mer hållbar ekonomi,

anser att en prioritering av åtgärder som syftar till en långsiktig och hållbar tillväxt i förening med social delaktighet bidrar till att bekämpa den extrema fattigdomen samt minskar sociala klyf-

differences within and among regions, and

Recognizing that the transition to formal employment and the establishment of sustainable social security systems are mutually supportive, and

Recalling that the Declaration of Philadelphia recognizes the solemn obligation of the International Labour Organization to contribute to "achiev[ing] ... the extension of social security measures to provide a basic income to all in need of such protection and comprehensive medical care", and

Considering the Universal Declaration of Human Rights, in particular Articles 22 and 25, and the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, in particular Articles 9, 11 and 12, and

Considering also ILO social security standards, in particular the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102), the Income Security Recommendation, 1944 (No. 67), and the Medical Care Recommendation, 1944 (No. 69), and noting that these standards are of continuing relevance and continue to be important references for social security systems, and

Recalling that the ILO Declaration on Social Justice for a Fair Globalization recognizes that "the commitments and efforts of Members and the Organization to implement the ILO's constitutional mandate, including through international labour standards, and to place full and productive employment and decent work at the centre of economic and social policies, should be based on ... (ii) developing and enhancing measures of social protection ... which are sustainable and adapted to national

tor och skillnader inom och mellan regioner,

erkänner att övergången till formella anställningar och inrättandet av hållbara sociala trygghetssystem samverkar,

erinrar om Philadelphia-deklarationen som erkänner att Internationella arbetsorganisationen har den högtidliga förpliktelsen att "uppnå ... utvidgning av sociala trygghetsåtgärder för att tillförsäkra alla som är i behov av ett sådant skydd en grundinkomst och heltäckande sjukvård",

beaktar allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, särskilt artiklarna 22 och 25 samt internationella konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, särskilt artiklarna 9, 11 och 12,

beaktar även ILO:s normer för social trygghet, särskilt konventionen om minimistandard för social trygghet från 1952 (nr 102), rekommendationen om inkomstrygghet från 1944 (nr 67) och rekommendationen om sjukvård från 1944 (nr 69), och konstaterar att dessa normer fortfarande är tillämpliga och fortsätter att vara viktiga referenser för de sociala trygghetssystemen,

beaktar att ILO:s deklaration om social rättvisa för en rättvis globalisering erkänner att "medlemmarnas och organisationens åtaganden och ansträngningar för att genomföra ILO:s konstitutionella mandat, bland annat genom internationella arbetsnormer, och för att sätta full och produktiv sysselsättning och arbete under anständiga villkor i centrum för den ekonomiska och sociala politiken, grundas på ... ii) utveckla och förbättra åtgärder för socialt skydd ... som är hållbara

circumstances, including ... the extension of social security to all", and

Considering the resolution and Conclusions concerning the recurrent discussion on social protection (social security) adopted by the International Labour Conference at its 100th Session (2011), which recognize the need for a Recommendation complementing existing ILO social security standards and providing guidance to Members in building social protection floors tailored to national circumstances and levels of development, as part of comprehensive social security systems, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to social protection floors, which are the subject of the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation;

adopts this fourteenth day of June of the year two thousand and twelve the following Recommendation, which may be cited as the Social Protection Floors Recommendation, 2012.

I. OBJECTIVES, SCOPE AND PRINCIPLES

1. This Recommendation provides guidance to Members to:

(a) establish and maintain, as applicable, social protection floors as a fundamental element of their national social security systems; and

(b) implement social protection floors within strategies for the

och anpassade till nationella förhållanden, inbegripet ... utvidgning av social trygghet åt alla",

beaktar resolutionen och slutsatserna beträffande den återkommande diskussionen om socialt skydd (social trygghet) som antogs av Internationella arbetskonferensen på dess 100:e möte (2011), vilka erkänner behovet av en rekommendation som kompletterar ILO:s befintliga normer för social trygghet och ger medlemmarna vägledning om hur man åstadkommer ett socialt grundskydd som är anpassat till nationella förhållanden och utvecklingsnivåer, som en del av ett heltäckande system för social trygghet,

har beslutat att anta vissa förslag om socialt grundskydd, som är den fjärde punkten på mötets dagordning,

har fastställt att dessa förslag ska ha formen av en rekommendation,

antar denna dag, den 14 juni 2012, följande rekommendation, som får benämningen 2012 års rekommendation om nationellt socialt grundskydd.

I. SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH PRINCIPER

1. Denna rekommendation ger medlemmarna vägledning om hur de kan

a) inrätta och upprätthålla, beroende på vad som är tillämpligt, ett socialt grundskydd som en grundläggande del av deras nationella system för social trygghet och

b) införa ett socialt grundskydd i strategierna för att utöka den

extension of social security that progressively ensure higher levels of social security to as many people as possible, guided by ILO social security standards.

2. For the purpose of this Recommendation, social protection floors are nationally defined sets of basic social security guarantees which secure protection aimed at preventing or alleviating poverty, vulnerability and social exclusion.

3. Recognizing the overall and primary responsibility of the State in giving effect to this Recommendation, Members should apply the following principles:

(a) universality of protection, based on social solidarity;

(b) entitlement to benefits prescribed by national law;

(c) adequacy and predictability of benefits;

(d) non-discrimination, gender equality and responsiveness to special needs;

(e) social inclusion, including of persons in the informal economy;

(f) respect for the rights and dignity of people covered by the social security guarantees;

(g) progressive realization, including by setting targets and time frames;

(h) solidarity in financing while seeking to achieve an optimal balance between the responsibilities and interests among those who finance and benefit from social security schemes;

(i) consideration of diversity of methods and approaches, including of financing mechanisms and delivery systems;

(j) transparent, accountable and

sociala tryggheten och gradvis säkerställa en högre nivå av social trygghet för så många människor som möjligt, med utgångspunkt i ILO:s normer för social trygghet.

2. Med socialt grundskydd avses i denna rekommendation nationellt utformade garantier om grundläggande social trygghet som ger ett skydd som syftar till att förhindra eller minska fattigdom, sårbarhet och socialt utanförskap.

3. Med hänsyn till att det är staten som bär det övergripande och huvudsakliga ansvaret för att denna rekommendation ska få verkan bör medlemmarna tillämpa följande principer:

a) Att skyddet gäller för alla och envar och grundas på social solidaritet.

b) Att rätten till förmåner fastställs i nationell lagstiftning.

c) Att förmånerna är adekvata och förutsebara.

d) Icke-diskriminering, jämställdhet och lyhördhet inför särskilda behov.

e) Social delaktighet, inbegripet personer inom den informella ekonomin.

f) Respekt för rättigheter och värdighet för de personer som omfattas av garantierna om social trygghet.

g) Progressivt genomförande, bland annat genom att ange mål och tidsramar.

h) Solidarisk finansiering samtidigt som man försöker uppnå en optimal balans mellan ansvarsområden och intressen hos dem som finansierar och omfattas av de sociala trygghetssystemen.

i) Övervägande av en variation av metoder och tillvägagångssätt, inbegripet mekanismer för finansiering och genomförande.

j) Öppen, ansvarsfull och sund

sound financial management and administration;

(k) financial, fiscal and economic sustainability with due regard to social justice and equity;

(l) coherence with social, economic and employment policies;

(m) coherence across institutions responsible for delivery of social protection;

(n) high-quality public services that enhance the delivery of social security systems;

(o) efficiency and accessibility of complaint and appeal procedures;

(p) regular monitoring of implementation, and periodic evaluation;

(q) full respect for collective bargaining and freedom of association for all workers; and

(r) tripartite participation with representative organizations of employers and workers, as well as consultation with other relevant and representative organizations of persons concerned.

II. NATIONAL SOCIAL PROTECTION FLOORS

4. Members should, in accordance with national circumstances, establish as quickly as possible and maintain their social protection floors comprising basic social security guarantees. The guarantees should ensure at a minimum that, over the life cycle, all in need have access to essential health care and to basic income security which together secure effective access to goods and services defined as necessary at the national level.

5. The social protection floors

ekonomisk styrning och förvaltning.

k) Finansiell, skattemässig och ekonomisk hållbarhet med vederbörlig hänsyn till social rättvisa och jämlikhet.

l) Samstämmighet med social-, finans- och arbetsmarknadspolitik.

m) Sammanhållning mellan institutioner som ansvarar för utförandet av det sociala skyddet.

n) Offentlig service av hög kvalitet som stärker utförandet av de sociala trygghetssystemen.

o) Effektiva och tillgängliga klagomåls- och överklagandeförfaranden.

p) Regelbunden övervakning av genomförandet och periodisk utvärdering.

q) Fullständig respekt för kollektiva förhandlingar och föreningsfrihet för alla arbetstagare.

r) Treparsamtal med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och samråd med andra relevanta organisationer som företräder de personer som berörs.

II. NATIONELLT SOCIALT GRUNDSKYDD

4. Medlemmarna bör, med beaktande av nationella förhållanden, så snart som möjligt inrätta och upprätthålla ett socialt grundskydd med garantier om grundläggande social trygghet. Garantierna bör åtminstone säkerställa att alla behövande, under hela livsrytmen, har tillgång till nödvändig hälso- och sjukvård och till en grundläggande inkomsttrygghet som tillsammans tillförsäkrar en effektiv tillgång till de varor och tjänster som nationellt anges som nödvändiga.

5. Det sociala grundskydd som

referred to in Paragraph 4 should comprise at least the following basic social security guarantees:

(a) access to a nationally defined set of goods and services, constituting essential health care, including maternity care, that meets the criteria of availability, accessibility, acceptability and quality;

(b) basic income security for children, at least at a nationally defined minimum level, providing access to nutrition, education, care and any other necessary goods and services;

(c) basic income security, at least at a nationally defined minimum level, for persons in active age who are unable to earn sufficient income, in particular in cases of sickness, unemployment, maternity and disability; and

(d) basic income security, at least at a nationally defined minimum level, for older persons.

6. Subject to their existing international obligations, Members should provide the basic social security guarantees referred to in this Recommendation to at least all residents and children, as defined in national laws and regulations.

7. Basic social security guarantees should be established by law. National laws and regulations should specify the range, qualifying conditions and levels of the benefits giving effect to these guarantees. Impartial, transparent, effective, simple, rapid, accessible and inexpensive complaint and appeal procedures should also be specified. Access to complaint and appeal procedures should be free of charge to the applicant. Systems

avses i punkt 4 bör omfatta åtminstone följande garantier om grundläggande social trygghet:

a) Tillgång till en nationellt angiven mängd varor och tjänster, däribland nödvändig hälso- och sjukvård samt mödravård, som uppfyller kriterierna tillgänglighet, åtkomlighet, acceptans och kvalitet.

b) En grundläggande inkomsttrygghet för barn, åtminstone på en nationellt angiven lägsta nivå, som ger tillgång till mat, utbildning, omsorg och andra nödvändiga varor och tjänster.

c) En grundläggande inkomsttrygghet, åtminstone på en nationellt angiven lägsta nivå, för personer i arbetsför ålder som är oförmögna att tjäna sitt uppehälle, särskilt vid sjukdom, arbetslöshet, moderskap och funktionsnedsättning.

d) En grundläggande inkomsttrygghet för äldre, åtminstone på en nationellt angiven lägsta nivå.

6. I enlighet med sina internationella förpliktelser bör medlemmarna tillförsäkra åtminstone alla bosatta och barn, de garantier om grundläggande social trygghet som avses i denna rekommendation, i enlighet med nationella lagar och andra författningar.

7. Garantierna om grundläggande social trygghet bör fastställas i lag. Nationella lagar och andra författningar bör ange omfattningen, villkoren och nivåerna för de förmåner som sätter dessa garantier i verket. Opartiska, öppna, effektiva, enkla, snabba och tillgängliga klagomåls- och överklagandeförfaranden till en rimlig kostnad bör också fastställas. Sökanden bör kostnadsfritt få tillgång till klagomåls- och

should be in place that enhance compliance with national legal frameworks.

8. When defining the basic social security guarantees, Members should give due consideration to the following:

(a) persons in need of health care should not face hardship and an increased risk of poverty due to the financial consequences of accessing essential health care. Free prenatal and postnatal medical care for the most vulnerable should also be considered;

(b) basic income security should allow life in dignity. Nationally defined minimum levels of income may correspond to the monetary value of a set of necessary goods and services, national poverty lines, income thresholds for social assistance or other comparable thresholds established by national law or practice, and may take into account regional differences;

(c) the levels of basic social security guarantees should be regularly reviewed through a transparent procedure that is established by national laws, regulations or practice, as appropriate; and

(d) in regard to the establishment and review of the levels of these guarantees, tripartite participation with representative organizations of employers and workers, as well as consultation with other relevant and representative organizations of persons concerned, should be ensured.

9.

(1) In providing the basic social security guarantees, Members should consider different app-

överklagandeförfarandena. System som förstärker överensstämmelsen med nationella rättsliga ramar bör finnas på plats.

8. När medlemmarna fastställer garantierna för grundläggande social trygghet bör de ta vederbörlig hänsyn till följande:

a) Att personer som är i behov av hälso- och sjukvård inte bör utsättas för ytterligare svårigheter och ökad fattigdomsrisk på grund av kostnaderna för nödvändig hälso- och sjukvård. Kostnadsfri mödra- och barnavård för de mest utsatta bör också övervägas.

b) Att den grundläggande inkomstryggheten bör ge möjlighet till ett värdigt liv. De nationellt angivna lägsta inkomstnivåerna kan motsvara penningvärdet för en mängd nödvändiga varor och tjänster, nationella fattigdomsgränser, inkomstgränser för ekonomiskt bistånd eller andra jämförbara gränser som är fastställda i nationell lag eller praxis, och hänsyn kan tas till regionala skillnader.

c) Att nivåerna för garantierna om grundläggande social trygghet regelbundet bör ses över i ett öppet förfarande som är fastställt i nationella lagar och andra författningar eller i nationell praxis, när så är lämpligt.

d) Att vid utarbetande och översyn av nivåerna för dessa garantier bör trepartssamtal med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och samråd med andra relevanta organisationer som företrädare berörda personer säkerställas.

9.

(1.) Medlemmarna bör överväga olika tillvägagångssätt för att införa den mest effektiva och

Skr. 2013/14:52

Bilaga 1

roaches with a view to implementing the most effective and efficient combination of benefits and schemes in the national context.

(2) Benefits may include child and family benefits, sickness and health-care benefits, maternity benefits, disability benefits, old-age benefits, survivors' benefits, unemployment benefits and employment guarantees, and employment injury benefits as well as any other social benefits in cash or in kind.

(3) Schemes providing such benefits may include universal benefit schemes, social insurance schemes, social assistance schemes, negative income tax schemes, public employment schemes and employment support schemes.

10. In designing and implementing national social protection floors, Members should:

(a) combine preventive, promotional and active measures, benefits and social services;

(b) promote productive economic activity and formal employment through considering policies that include public procurement, government credit provisions, labour inspection, labour market policies and tax incentives, and that promote education, vocational training, productive skills and employability; and

(c) ensure coordination with other policies that enhance formal employment, income generation, education, literacy, vocational training, skills and employability, that reduce precariousness, and that promote secure work, entrepreneurship and sustainable enterprises within a decent work frame-

väl fungerande kombinationen av förmåner och system i nationellt hänseende när de ger sina garantier om grundläggande social trygghet.

(2) Förmånerna kan utgöras av förmåner till barn och familjer, förmåner vid sjukdom och till hälso- och sjukvård, moderskapsförmåner, förmåner vid funktionsnedsättning, förmåner vid ålderdom, efterlevandeförmåner, förmåner vid arbetslöshet och sysselsättningsgarantier och förmåner vid arbetsskada samt andra sociala kontant- och in natura-förmåner.

(3) System som tillhandahåller sådana förmåner kan utgöras av allmänna förmånssystem, socialförsäkringssystem, system för ekonomiskt bistånd, system för negativ inkomstskatt och system för sysselsättningsstöd.

10. Vid utformningen och införandet av det nationella sociala grundskyddet bör medlemmarna

a) kombinera förebyggande, främjande och aktiva åtgärder, förmåner och sociala tjänster,

b) verka för produktiv ekonomisk aktivitet och formella anställningar genom att överväga åtgärder som exempelvis offentlig upphandling, statliga krediter, yrkesinspektion, arbetsmarknads-politik och skattestimulanser och åtgärder som främjar utbildning, yrkesutbildning, kompetens och anställbarhet,

c) säkerställa samordning med andra åtgärder som gynnar formella anställningar, inkomstgenerering, utbildning, läskunnighet, yrkesutbildning, kompetens och anställbarhet, som minskar osäkerheten och som främjar säkra arbeten, företagande och hållbara företag inom ramen för ett

11.

(1) Members should consider using a variety of different methods to mobilize the necessary resources to ensure financial, fiscal and economic sustainability of national social protection floors, taking into account the contributory capacities of different population groups. Such methods may include, individually or in combination, effective enforcement of tax and contribution obligations, reprioritizing expenditure, or a broader and sufficiently progressive revenue base.

(2) In applying such methods, Members should consider the need to implement measures to prevent fraud, tax evasion and non-payment of contributions.

12. National social protection floors should be financed by national resources. Members whose economic and fiscal capacities are insufficient to implement the guarantees may seek international cooperation and support that complement their own efforts.

III. NATIONAL STRATEGIES FOR THE EXTENSION OF SOCIAL SECURITY

13.

(1) Members should formulate and implement national social security extension strategies, based on national consultations through effective social dialogue and social participation. National strategies should:

11.

(1) Medlemmarna bör överväga att använda en mängd olika metoder för att få fram nödvändiga resurser för att säkerställa ett nationellt socialt grundskydd som är finansiellt, skattemässigt och ekonomiskt hållbart och som tar hänsyn till olika befolkningsgruppers förmåga att bidra. Det kan till exempel röra sig om följande metoder, var för sig eller i kombination: effektivt verkställande av skatt- och avgiftsskyldigheter, omprioritering av utgifter eller en bredare och tillräckligt progressiv inkomstbas.

(2) När medlemmarna använder dessa metoder bör de ta ställning till om det finns ett behov av att införa åtgärder för att förhindra bedrägeri, skatteflykt och att bidrag inte betalas.

12. Det nationella sociala grundskyddet bör finansieras med nationella resurser. Medlemmar vars ekonomiska och skattemässiga förmåga innebär att de inte har möjlighet att införa garantierna kan söka internationella samarbeten och internationellt stöd som ett komplement till de egna insatserna.

III. NATIONELLA STRATEGIER FÖR UTVIDGNING AV DEN SOCIALA TRYGGHETEN

13.

(1) Medlemmarna bör utarbeta och genomföra nationella strategier för utvidgning av den sociala tryggheten, som tar sin utgångspunkt i nationella samråd genom en effektiv social dialog och social delaktighet. De

(a) prioritize the implementation of social protection floors as a starting point for countries that do not have a minimum level of social security guarantees, and as a fundamental element of their national social security systems; and

(b) seek to provide higher levels of protection to as many people as possible, reflecting economic and fiscal capacities of Members, and as soon as possible.

(2) For this purpose, Members should progressively build and maintain comprehensive and adequate social security systems coherent with national policy objectives and seek to coordinate social security policies with other public policies.

14. When formulating and implementing national social security extension strategies, Members should:

(a) set objectives reflecting national priorities;

(b) identify gaps in, and barriers to, protection;

(c) seek to close gaps in protection through appropriate and effectively coordinated schemes, whether contributory or non-contributory, or both, including through the extension of existing contributory schemes to all concerned persons with contributory capacity;

(d) complement social security with active labour market policies, including vocational training or other measures, as appropriate;

(e) specify financial requirements and resources as well as the time frame and sequencing for the

nationella strategierna bör

a) prioritera införandet av ett socialt grundskydd som ett första steg för länder som inte har några garantier om lägsta nivå för social trygghet och som en grundläggande del i sina nationella sociala trygghetssystem och

b) sträva efter att ge bättre skydd till så många som möjligt, utifrån medlemmarnas ekonomiska och skattemässiga förmåga, och så snart som möjligt.

(2) För detta ändamål bör medlemmarna gradvis bygga upp och upprätthålla heltäckande och adekvata sociala trygghetssystem som motsvarar de nationella politiska målen och sträva efter att samordna politiken om social trygghet med andra politikområden.

14. När medlemmarna utarbetar och genomför nationella strategier för utvidgning av den sociala tryggheten bör de

a) ange mål som motsvarar de nationella prioriteringarna,

b) identifiera brister i, och hinder för, skyddet,

c) sträva efter att åtgärda brister i skyddet genom lämpliga och effektivt samordnade system, oavsett om de är avgiftsfinansierade eller icke-avgiftsfinansierade, eller genom en kombination av dessa finansieringsmetoder, inbegripet utvidgning av befintliga avgiftsfinansierade system till alla berörda personer med förmåga att bidra,

d) komplettera social trygghet med en aktiv arbetsmarknadspolitik, inbegripet yrkesutbildning eller andra lämpliga åtgärder,

e) ange ekonomiska krav och resurser samt tidsram och i vilken ordning målen ska uppnås och

progressive achievement of the objectives; and

(f) raise awareness about their social protection floors and their extension strategies, and undertake information programmes, including through social dialogue.

f) sprida kunskap om det sociala grundskyddet och utvidgningsstrategierna och genomföra informationsprogram, inbegripet genom social dialog.

15. Social security extension strategies should apply to persons both in the formal and informal economy and support the growth of formal employment and the reduction of informality, and should be consistent with, and conducive to, the implementation of the social, economic and environmental development plans of Members.

15. Strategierna för utvidgning av den sociala tryggheten bör omfatta personer i såväl den formella som den informella ekonomin och bidra till att formella anställningar skapas och den informella ekonomin minskar, och bör överensstämma med, och främja, medlemmarnas genomförande av sociala, ekonomiska och miljömässiga utvecklingsplaner.

16. Social security extension strategies should ensure support for disadvantaged groups and people with special needs.

16. I strategierna för utvidgning av den sociala tryggheten bör ett stöd till utsatta grupper och personer med särskilda behov säkerställas.

17. When building comprehensive social security systems reflecting national objectives, priorities and economic and fiscal capacities, Members should aim to achieve the range and levels of benefits set out in the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102), or in other ILO social security Conventions and Recommendations setting out more advanced standards.

17. När medlemmarna bygger upp heltäckande sociala trygghetsystem som motsvarar de nationella målen, prioriteringarna och den ekonomiska och skattemässiga förmågan bör de sträva efter att uppnå den omfattning och nivå på förmånerna som anges i konventionen om minimistandard för social trygghet från 1952 (nr 102) eller i andra ILO-konventioner och ILO-rekommendationer om social trygghet som innehåller mer långtgående standarder.

18. Members should consider ratifying, as early as national circumstances allow, the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952 (No. 102). Furthermore, Members should consider ratifying, or giving effect to, as applicable, other ILO social

18. Medlemmarna bör, så snart de nationella förhållandena så medger, överväga att ratificera konventionen om minimistandard för social trygghet från 1952 (nr 102). Medlemmarna bör dessutom överväga att ratificera eller genomföra, beroende på vad

security Conventions and Recommendations setting out more advanced standards.

som är tillämpligt, andra ILO-konventioner och ILO-rekommendationer om social trygghet som innehåller mer långtgående standarder.

IV. MONITORING

19. Members should monitor progress in implementing social protection floors and achieving other objectives of national social security extension strategies through appropriate nationally defined mechanisms, including tripartite participation with representative organizations of employers and workers, as well as consultation with other relevant and representative organizations of persons concerned.

20. Members should regularly convene national consultations to assess progress and discuss policies for the further horizontal and vertical extension of social security.

21. For the purpose of Paragraph 19, Members should regularly collect, compile, analyse and publish an appropriate range of social security data, statistics and indicators, disaggregated, in particular, by gender.

22. In developing or revising the concepts, definitions and methodology used in the production of social security data, statistics and indicators, Members should take into consideration relevant guidance provided by the International Labour Organization, in particular, as appropriate, the resolution concerning the development of social security statistics adopted by the Ninth International Conference of Labour Statis-

IV. UPPFÖLJNING

19. Medlemmarna bör följa upp införandet av det sociala grundskyddet och följa upp om andra mål i strategierna för utvidgning av den nationella sociala tryggheten uppnås genom lämpliga nationellt angivna mekanismer, inbegripet trepartssamtal med arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer och i samråd med andra relevanta organisationer som företräder de personer som berörs.

20. Medlemmarna bör regelbundet samlas i nationella samråd för att bedöma hur arbetet fortskrider och diskutera åtgärder för den fortsatta horisontella och vertikala utvidgningen av den sociala tryggheten.

21. För att tillämpa punkt 19 bör medlemmarna regelbundet samla in, sammanställa, analysera och offentliggöra ett lämpligt urval uppgifter, statistik och indikatorer i fråga om social trygghet som är uppdelade, särskilt, på kön.

22. När medlemmarna utvecklar eller ser över de begrepp, definitioner och metoder som används för att ta fram uppgifter, statistik och indikatorer i fråga om social trygghet bör de beakta relevant vägledning från Internationella arbetsorganisationen, särskilt, när så är lämpligt, resolutionen om utvecklingen av statistik över social trygghet som antogs vid den nionde internationella konferensen för arbets-

ticians.

23. Members should establish a legal framework to secure and protect private individual information contained in their social security data systems.

24.

(1) Members are encouraged to exchange information, experiences and expertise on social security strategies, policies and practices among themselves and with the International Labour Office.

(2) In implementing this Recommendation, Members may seek technical assistance from the International Labour Organization and other relevant international organizations in accordance with their respective mandates.

marknadsstatistiker.

23. Medlemmarna bör införa en rättslig ram för att säkra och skydda personuppgifter i systemen som innehåller uppgifter om social trygghet.

24.

(1) Medlemmarna uppmuntras till att utbyta information, erfarenheter och kunskaper om strategier, riktlinjer och praxis i fråga om social trygghet med varandra och med Internationella arbetsbyrån.

(2) Vid tillämpningen av denna rekommendation får medlemmarna be Internationella arbetsorganisationen och andra relevanta internationella organisationer om tekniskt stöd i enlighet med deras respektive mandat.

Skr. 2013/14:52

Bilaga 1

Socialdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 5 december 2013

Närvarande: Statsministern Reinfeldt, ordförande, och statsråden Björklund, Larsson, Erlandsson, Hägglund, Adelson Liljeroth, Ohlsson, Norman, Attefall, Engström, Kristersson, Elmsäter-Svärd, Ullenhag, Ek, Löf, Enström, Arnholm, Svantesson

Föredragande: statsrådet Kristersson

Regeringen beslutar skrivelse ILO:s rekommendation om nationellt socialt grundskydd